

కాని ప్రపంచమందలి అన్నిదేశాలు ఆంగ్లంపై ఆధారపడివున్నాయా? అని అడుగవచ్చు. ఫ్రాంసు, జర్మన్, మొదలైన దేశాల్లో తమ భాషల్లోనే భావాభివ్యక్తి జరుగుచున్నప్పుడు భాగతదేశమున కీదుర్గతి యొందుకు? హిందీకి ఆశక్తిలేదా? దీనికి ముఖ్యకారణం వారి శాస్త్రపరిశోధనా నైపుణ్యం; అదినుండి వారికి శాస్త్రపరిశోధన నిత్యావసరం. ఆ భావాలను తమ భాషల్లో వ్యక్తం చేసేసోపటం వారికి పరిపరాగతమైన అభ్యాసం. కాన మన విద్యార్థులు నేడు ఆంగ్లభాషా పరిచయం లేకుండా విజ్ఞానాన్ని లేశమైన నేర్పుతోలేకపోతున్నారు. రష్యావారు శాస్త్రీయ పదజాలాన్నిలాటిన్ భాష నుండి గ్రహిస్తారు. అందుచేత ఆంగ్లాన్ని ఆశ్రయించ వలసిన దురవస్థ వారికి వట్టలేదు.

కాని ఆంగ్లాన్ని పూర్తిగా తొలగించి ఆ స్థానంలో హిందీని తీసికొని రావలెనను స్రయత్నం ప్రస్తుత పరిస్థితుల ననుసరించి దుష్టసాహసం అది మన ప్రధాన సమస్యకూడా కాదు. శాస్త్ర చరిత్రా

దులలో విద్యార్థులకు తీరని పిపాసను కల్పించడమే మన ప్రధానలక్ష్యం. ఈపనికూడ ఆంగ్ల సహాయం లేకుండా జరుగదు. కాబట్టి మన పాఠ్యప్రణాళిక నుండి ఆంగ్లాన్ని పూర్తిగా తొలగించటం ఇంకా కొంతకాలం హితకరంకాదు.

హిందీకి, ఇతర ప్రాంతీయ భాషలకు సమ్యక్ గ్రహణము చేయవలసినది ప్రపంచమున విదేశ భాషలందలి ఉత్తమ గ్రంథాలను దేశభాషల్లోకి అనువదించడానికి ఈ సూక్ష్మ యత్నిస్తున్నది. ఇలాంటి సారస్వత, సాంస్కృతిక, శాస్త్రీయసంస్థలు చేయాల్సినవ ఎంతైనావుంది. మన గ్రంథాలను విదేశ భాషల్లోకి తర్జుమా చేయటంకంటే విదేశ భాష గ్రంథాలను మనభాషల్లోకి ముఖ్యంగా హిందీలోకి తర్జుమా చేయటం, అత్యావసరం ఆంగ్లభాషా శృంఖలాలనుండి ముక్తి పొందవలెనంటే ఇదే మంచి ఉపాయం. అంటేకాదు, భారత దేశభాషల్లోవుండే సాహిత్యాన్ని నకల భాషలవారికి అందజేయవలసిన బాధ్యతకూడ ఈ సమితివైపుంది.

క థా ని క

సీతారాముడి ప్రేమ

వడ్లపట్ట దయానందం

“నిన్ను ప్రేమించాను”—అన్నాడు సీతారాముడు, పుల్లదానిమ్మగింజలు కళ్ళు మూసుకుని చప్పరిస్తూ.

ప్రక్కనే ఉన్న జామిచెట్టుమీద చిలక, వండుకోసం వెదుకుతూ కిచకిచమంది. పెరటి గోడ నానుకునే వీధివైపునకున్న, పెద్ద రామిచెట్టుమీద కోయిల, ఎగిరిపోతున్న తన జత పిట్టను చూచి, తనూ అరుస్తూ లేచిపోయింది.

పుల్లదానిమ్మగింజల రసం కళ్ళముసాసి దిగమింగి, ఈ మాటని కళ్ళు తెరచాడు సీతారాముడు.

“కొంప ముంచేశావు!” అంది తాయారమ్మ చెట్టునున్న దానిమ్మకాయకి గుడ్డ చుడుతున్న దల్లా ఆగిపోయి.

లింటూవున్న పుల్లదానిమ్మ చెక్కని అలానే జారవిడిచేసి, రుమాలుతో మూలి తుడుచుకుంటూ,

“ఏం?” అన్నాడు సీతారాముడు ఆందోళనగా.

“ఏం అంటావేమిటి, నువ్వింకటి ఘుమడివని తెలిస్తే నీతో అసలు ‘సోపలోగా మూవ్’ అయ్యే దాన్నే కాదు. ఏదో బుద్ధిమంతుడ వసుకున్నా” నెమ్మదిగా అంది, చూపుల్లో మాత్రం అన్నివర్షం కురిపిస్తూ.

“తాయారూ! ప్రేమించటమే దోషం అంటావా? బుద్ధిమంతులు చేసే పని కాందం టావా?” ఫిలాసఫర్ లా ముఖంపెట్టి ఆకాశంకాకి చూస్తూ, గంభీరంగా అన్నాడు సీతారాముడు.

అలా ఆకాశంలోకి చూస్తున్న సీతారాముడికి ఆ సంధ్యాసమయంలో నల్లటి మేఘాలు చింపి పారబోసిన కాగితపు ముక్కల్లా కన్నించివై.

తన పవిత్రప్రేమని- ఎంతోకాలంగా, ఆలసిగూఢంగా హృదయంలోనే దాచిపెట్టుకుని తీరా వెల్ల

డిస్ట్రీ పుల్లవిరుపుగా తీసి పారేసిన, తాయారు తీరు చూచేసరికి... తను చూస్తున్న ఆ నల్లటి మేఘాలు తనమీద విరుచుకు పడిపోతున్నట్లునిపించింది. తన అప్లి కేషన్ ని కనీసం బరిశీలనలోకై నా తీసుకో కుండా త్రోసిపారేస్తుం దన్నది, సీతారాముడు కలలోకూడా ఊహించనట్టి విషయం.

తను 'తాయారు'ని ప్రేమిస్తున్నట్లు తెలుసుకోడానికి చాలాకాలం పట్టింది. షక్తింటి తాయారుని గురించి అప్పుడప్పుడూ ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడు నాలుగుసంవత్సరాల క్రితం. తర్వాత మూడోసంవత్సరంలో ఎప్పుడూ అదే ఆలోచన. అందుకేగా స్కూలుపైసలు మొదటి సంవత్సరం తప్పి, క్రిందటిసంవత్సరమే రెండోసారి పాపయ్, ఇప్పుడు ఇంటరు మొదటియరు చదువుతుంట! లేకపోతే ఈపాటికి సీనియర్ కావలసింది.

అయితే ఒకసంవత్సరం చదువు పోయిందన్న చింతేనాడూ కలగలేదు. మీదుమిక్కిలి తాయారు సహపాఠి అయినందుకు, సంతోషాన్నే చేకూర్చింది. అప్పుడే చాటుగా ఎవరికీ తెలియకుండా మన నులో అనుకున్నాడు సీతారాముడు— "పోవడమే మించిదయింది లెద్దా! లేకపోతే తాయారుతో జత లేకుండా... ఓ సంవత్సరం ముందు ఏడుస్తూ ఉండవలసి వచ్చేంది" అని.

అసలు కాలేజీలో చేరిననాటికి నైతం సీతారాముడుకి తెలియదు, తను తాయారుని ప్రేమిస్తున్నట్లు. ఒకనాడనుకున్నాడు విక్రాంతి టైంలో: కాలేజీ బిల్డింగ్ కిదిరినేఉన్న, రైలుకట్టికి దిగువలో ఆదరిస్తున్న ఈతపాదీలమాటున కూర్చుని సిగరెట్ పీలుస్తూ, కనుచూపుమేరలో మిలమిలమెరుస్తూ మెలి కలుతిరిగిపోతున్న చుటకాల్వవంక చూస్తూ గుండె మీద చేయివేసుకుని.

"నేనెప్పుడూ తాయారునుగురించే ఎందుకు ఆలోచిస్తాను?" అని ప్రశ్న వేసుకుని, కొంచెంసేపా లోచించుకుని మళ్ళా అనుకున్నాడు "అసలు తాయారునే వెళ్ళాడేస్తే?"

"అవును బాగానే ఉంటుంది."

"అయితే, మూడు సంవత్సరాలనుంచీ, తను తాయారుని గురించి ఆలోచిస్తున్న ఆలోచనలు, ఉత్త ఆలోచనలే కావన్నమాట! వాటివెనక, తనకి తెలియకుండానే, ప్రేమ పొంచి ఉన్నదన్నమాట!

తను తాయారుని, మూడు సంవత్సరాల క్రితం నుంచే, ప్రేమిస్తున్నాడు."

ఈ నిశ్చయానికొచ్చాడానాడు, ఈనాటికి ఎనిమిదిమాసాలక్రితం ఈతపాదలచాటున కూర్చుని.

అప్పుట్నుంచీ, ఎప్పుడూ ఇహ, ప్రేమతోనే చూచేవాడు తాయారువంక—అప్పుడప్పుడూ సిగ్గు పడుతుండేవాడు కూడా. ఈ ఎనిమిది మాసాల్లోనూ ఏనాడూ మాచాయగానైనా ఈవిషయం బయట వెల్లటలే తను. ఇటీవల తాయారే, తనతో మరీ చనువుగా ప్రవర్తించటం మొదలుపెట్టింది. ఆ నోట్సు ఈనోట్సు కావాలని ఆడిగి తీసుకుంటూ, ఒక్కోసారి, తెలియని, పాత్యవిషయా లని తెలియజేస్తుంటూను. తననుకున్నాడు తాయారుయొక్క ఈ వ్యవహారంచూచి—

"ఫర్వాలే, తాయారు హృదయంలో నైతం తనమీద, ప్రేమలాంటిది మొలకెత్తుతోంది" అని.

ఇక తెలివైన సీతారావుండు అప్పుట్నుంచీ, తాయారుకి తెలియని విధంగా, ఆమొక్కకి, నీరు పోయ ప్రయత్నించి ఒకనాడు ఒక డజను మార్ జస్టు కట్టగా కట్టితెచ్చి వాటిలో తను 'టిక్కు' పెట్టిన కథలు చదవమనిచ్చాడు తాయారుకి.

అన్నికథలూ చదివింది తాయారు—

దేసిలో చూచినా, ఇరుగుపొరుగు ఇళ్ళ అబ్బాయి, అమ్మాయి, చిన్నపట్నుంచి కలసి స్నేహంగా ఆడుకోవడమూ పెరిగి పెద్దవాళ్ళయి, ఆ అబ్బాయి ఆ అమ్మాయి వయసు వచ్చేసరికి, ఆ స్నేహం కాస్తా తగ్గి ప్రేమగా రూపొంది పోవ నమూ తర్వాతా ప్రేమపాశాలచేత గాఢంగా బంధించబడి పోవడమూ; అటూ, ఇటూ, పెద్ద లంగీకరిస్తే సుఖాంతం కావడమూ లేనిపక్షంలో నాయకుడోలేక నాయకురాలో (నెంట్ పర్సెంటి నాయకుడే లెండి) పిచ్చివాళ్లు కావడమూ లేక ఏకంగా చచ్చిపోవడమూ సంభవిస్తూంటుంది.

ఆట్టికథలుచదివాక, ఇక తాయారు ఉండటం లేక— "సీతారావుండూ నిన్నునే ప్రేమించాను" అని తప్పక చెప్పేస్తుందని, ఆశించాడు సీతారాముడు.

కాని తాయారు ఏమీ మాట్లాడక ఏదో నవ్వుతూ, వాకన్ చేసేసిందాపుస్తకాల. తాయారు నవ్వున చూచిన సీతారాముడు అది 'లవ్వే' అనుకున్నాడు. "సిగ్గుపల్ల ధైర్యంగా చెప్పలేకపోయింది

కాని, తననుకున్నమాటే, తాయారుహృదయంలో ఉంది” అనుకుని సంతప్తి పడ్డాడు. ఆతర్వాతో నాడు, డొంకతిరుగుడు వ్యవహారంలో, తాయారు హృదయాన్ని చూద్దామనుకున్న సీతాతాముడు, “తాయారూ నీ కెలువంటివాణ్ణి పెళ్ళిచేసుకోవాలని ఉంటుంది” అనడిగాడు.

“నీలాంటి వాణ్ణి” అనేస్తుందనుకున్నాడు కాని.

“సీతారావుండూ ఇప్పుడే ఆ విషయం ఎందుకు పోనీస్తూ” అనేసింది తాయారు నవ్వి.

ఈసమాధానంవల్ల సైతం సంతృప్తినేపొందాడు.

“ఏం చెబుతుంది పాపం... తన రూపురేఖల్ని గుణిగణాలని వర్ణించి అటువంటివాడినే పెండ్లాడు తానని, ఎలా చెబుతుంది? సిగ్గుకదూమరి- అందుకే అలా చెప్పలేక, ఇలా అనేసింది” అనుకున్నాడు.

సీతారావుండి పరిశోధనలు ఆక్కడితోనే ఆగి పోలేదు. పూర్వపు ప్రబంధాలు మొదలుకొని ప్రస్తుత నావెల్పువరకూ దేనిలో చూచినా కామన్ గావున్న ఒక రహస్యాన్ని కనిపెట్టాడు. అదే “నాయకుని ఎడబాటుకు దురవస్థలేసిలే.”

వెంటనే దీనిమీద ప్రయోగం ప్రారంభించాడు పదిరోజులపాటు కన్పించక, పదకొండవరోజున- పరితృప్త అయిన తాయారుకి కన్పిస్తే హా- “సీతారావుండూ...వచ్చావా... సువ్వకన్పించని కారణం ఈ పదిరోజుల్నుంచీ నామనసులో ఏదోగాఉంది” అని ఎగిరి గంతు వేస్తుందనుకున్నాడు.

కాని తాయారలా చేయలే. అయితేనేం... అలా నూటిగా అనేయడానికి సిగ్గుకదూ... అనుకుని ముఖాన్ని పరిశీలించాడు. తనకోసం బెంగకొని, ముఖం వాడిపోయినట్లే కన్పించింది. కళ్ళల్లో కాంతి సైతం తగ్గినట్లే కన్పించింది. మక్కిమక్కి నాయకుని యెడబాటు సహించలేక కృశించి పోయిన ప్రబందనాయిక, ప్రతిరూపమే తాయారు ముఖంలో గోచరించింది సీతారావుండుకి,

విజయగర్వంతో తనడిగాడు!

“తాయారూ అలా ఉన్నావేం?” అని.

అప్పటికై నా “సీతారావుండూ పదిరోజుల్నుంచి బొత్తిగా కన్పించటం లేదే” అని అడుగుతుందనుకున్నాడు.

“ఏం నే కన్పించకపోతే నీకెందుకాబాధ?” అని ఏడ్పించడానికి తను అందామనుకున్నాడు.

కాని తాయారు అలాకూడా అడగలేదు.

“ఏం ఎలా ఉన్నాను” అనేసింది నవ్వుతూ. ఆ నవ్వులో పూర్తిగా బాధే గోచరించింది సీతారావుండుకి.

“ఛీ. తనంతటి కఠినాత్ముడు. ప్రేయసి హృదయాన్ని కనుగొనాలని, వినోదానికి ఎడబాటు కల్పించి అనవసరంగా తాయారు హృదయాన్ని నొప్పించానే” అని బాధపడ్డాడాక్షణంలో.

ఇలాగే ఏనిమిది మాసాలుగా బహిరంగంగా ప్రేమిస్తూ... ఇక ఉండబట్టలేక ఆక్షర లక్షల విలువ (తనదృష్టిలో) చేసే ఆమాట తాయారు చేత అనిపించేదామని ఇంతకాలంగాదాచిపెట్టుకున్న సీతారావుండే ముందనేకాదామాట. తీరా అనేస్తే తానాశించినట్టుగాక పిడుగులాంటి సమాధానం వెలుడింది- తాయారు మృదువైన పెదవులనుండి.

“ప్రేమించటమే దోషమంటావా?” అన్న సీతారావుండు ప్రశ్నకి.

“కాదనుకో- నేను ప్రేమించక పోవడంకూడా దోషం కాదుగా?” అంది తాయారు తిరుగు ప్రశ్న రూపంలో సమాధానిస్తూ.

తాయారీమాటనటంతోనే ఆకాశంలోని నల్లటి మేఘాలు మండి, గిరుక్కున తాయారువైపు దృష్టి మరల్చాడు సీతారావుండు.

“నువ్వింత మోసగిస్తావని అనుకోలా. ఆసలు తిరస్కరించడానికి కారణం ఏమిటి?” ఖచ్చితంగా అడిగేకాడు చిన్న దానిమ్మ రెమ్మని ఏమీతోచక ఫెళ్ళిన విరిచేస్తూ.

“దీనిలో మోసం ఏముంది? ఇకమీదట ఉద్దేశం మార్చుకుని మనుషుకోమంటాను. నా ఇష్ట మొచ్చిన వాళ్ళని ప్రేమించడానికి నాకూ స్వేచ్ఛఉందిగా?” అంది తాయారు లేల్పి చెప్పివేస్తూ.

దీనితో, ఆవమానంతో కూడుకున్న కోపం, సీతారావుండు హృదయంలో బుసబుస పొంగి పోయింది. “తనంతటివాడు పోనీలెమ్మని ప్రేమిస్తే కాదని మరొహణ్ణి ప్రేమిస్తుందా? నిజంగా తన కెంత ఆవమానం,” కోపంతో మండిపడుతూ- “అయితే సువ్వ ప్రేమించిన, ఆ వెధవనే చేసుకో- నాకూ మంచిదే.. నీకంటే మంచిదే నాకు దొరకక పోదు.” మండిపడుతూ అని వినురుగా ముందుకి నడిచాడు సీతారాముడు...

